ถูกแบล็กเมล์ ขู่ปล่อยคลิป: ผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ หรือข่มขืนใจ แจ้งความได้ไหม และต้องทำอย่างไร

โดย เอกสยาม ชัยศร ที่ปรึกษากฎหมาย
บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด

> เนื้อหานี้เป็นข้อมูลกฎหมายทั่วไป ไม่ใช่ความเห็นทางกฎหมายเฉพาะกรณี การพิจารณาแต่ละเรื่องต้องอาศัยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของเรื่องนั้น ฉบับออนไลน์ที่ปรับปรุงล่าสุดอยู่ที่ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

สาระสำคัญโดยสรุป

- การขู่ว่าจะปล่อยคลิป ภาพ หรือความลับ เพื่อให้จ่ายเงินหรือให้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน เป็นความผิดฐาน**รีดเอาทรัพย์ ป.อ. มาตรา 338** โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือฐาน**กรรโชก มาตรา 337** เมื่อเป็นการขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชื่อเสียง
- การขู่เพื่อให้ทำหรือไม่ทำสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ทรัพย์สิน เช่น ขู่ให้กลับมาคบ ขู่ให้ลาออก หรือขู่ให้ถอนฟ้อง เป็นความผิดฐาน**ข่มขืนใจ มาตรา 309** ซึ่งวรรคแรกเป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 321
- **ยังไม่ได้จ่ายเงินก็มีความผิด** ความผิดสำเร็จเมื่อผู้ถูกขู่ยอม ถ้าผู้ถูกขู่ไม่ยอม ผู้ขู่มีความผิดฐานพยายามกรรโชกหรือพยายามรีดเอาทรัพย์ ต้องระวางโทษสองในสามส่วนตามมาตรา 80
- กรรโชกและรีดเอาทรัพย์**ไม่ใช่ความผิดอันยอมความได้** ประมวลกฎหมายอาญาไม่มีบทบัญญัติให้ยอมความในหมวดนี้ การถอนคำร้องทุกข์จึงไม่ตัดอำนาจพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 126 วรรคสอง

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

- ถ้าคลิปถูกเผยแพร่แล้ว ผู้กระทำมีความผิดเพิ่มตาม**พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4)** เมื่อเนื้อหามีลักษณะลามก และฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตามมาตรา 328 เมื่อมีการใส่ความประกอบ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4403/2566 วินิจฉัยว่าสองฐานนี้เป็นความผิดต่างกรรมกัน
- ภาพที่ถูกตัดต่อให้ปรากฏเป็นผู้เสียหาย เป็นความผิดตาม**มาตรา 16** ของพระราชบัญญัติเดียวกัน และผู้เสียหายเรียกค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 และมาตรา 423
- กฎหมายอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่นลงโทษการขู่เรียกเงินในลักษณะเดียวกัน โดยอังกฤษใช้ฐาน blackmail ตาม Theft Act 1968 มาตรา 21 โทษจำคุกสูงสุดสิบสี่ปี และศาลสูงอังกฤษใน Reid v Price กำหนดค่าเสียหายทางแพ่งจากการเปิดเผยบันทึกภาพส่วนตัว

ถูกแบล็กเมล์ (blackmail) คือการถูกข่มขืนใจด้วยคำขู่ว่าจะเปิดเผยคลิป ภาพ หรือความลับ เพื่อให้จ่ายเงินหรือทำสิ่งที่ผู้ขู่ต้องการ ประมวลกฎหมายอาญาลงโทษการกระทำนี้ในฐานรีดเอาทรัพย์ตามมาตรา 338 เมื่อขู่ว่าจะเปิดเผยความลับเพื่อเอาประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน ฐานกรรโชกตามมาตรา 337 เมื่อขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชื่อเสียง และฐานข่มขืนใจตามมาตรา 309 เมื่อสิ่งที่เรียกร้องไม่ใช่ทรัพย์สิน ความผิดเกิดขึ้นตั้งแต่ข้อความขู่ส่งถึงผู้รับ ผู้ที่ไม่ยอมจ่ายยังแจ้งความได้ในฐานพยายามกระทำความผิด และสองฐานแรกไม่ใช่ความผิดอันยอมความได้

ถูกแบล็กเมล์ ผิดกฎหมายมาตราใด

ประมวลกฎหมายอาญาไม่มีคำว่าแบล็กเมล์ แต่มีความผิดสามฐานที่ครอบคลุมการขู่เพื่อเอาประโยชน์ คือ กรรโชก ตามมาตรา 337 เมื่อขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน รีดเอาทรัพย์ตามมาตรา 338 เมื่อขู่ว่าจะเปิดเผยความลับ และข่มขืนใจตามมาตรา 309 เมื่อสิ่งที่ขู่ให้ทำไม่ใช่การให้ทรัพย์สิน ฐานที่ใช้ขึ้นกับสองข้อ คือสิ่งที่ผู้ขู่ใช้ขู่ และสิ่งที่ผู้ขู่เรียกร้อง

คำว่าแบล็กเมล์ในภาษาที่ใช้กันทั่วไปหมายถึงการใช้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ต้องการให้ผู้อื่นรู้ มาบีบให้จ่ายเงินหรือทำตามความต้องการ กฎหมายไทยแยกการกระทำนี้ออกเป็นฐานความผิดตามสิ่งที่เรียกร้อง ถ้าเรียกร้องเงินหรือประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน ใช้มาตรา 337 หรือมาตรา 338 ซึ่งอยู่ในลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ถ้าเรียกร้องให้ทำหรือไม่ทำสิ่งอื่น ใช้มาตรา 309 ซึ่งอยู่ในลักษณะ 11 ความผิดต่อเสรีภาพ

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

มาตรา 338 เป็นบทที่ตรงกับการขู่ปล่อยคลิปที่สุด เพราะตัวบทพูดถึงการขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับโดยเฉพาะ และกำหนดโทษไว้สูงกว่ากรรโชกธรรมดา

> **ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 338** “ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน **โดยขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สามเสียหาย** จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ ต้องระวางโทษ**จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท**”[1]

องค์ประกอบของมาตรา 338 มีสี่ข้อ ข้อแรก การข่มขืนใจ คือการบีบบังคับจิตใจของผู้อื่น ข้อที่สอง วิธีการ คือการขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่หรือบุคคลที่สามเสียหาย ข้อที่สาม สิ่งที่เรียกร้องคือให้ยอมให้หรือยอมจะให้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน แก่ผู้ขู่หรือผู้อื่น และข้อที่สี่ ผล คือผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น คลิปหรือภาพส่วนตัวที่ผู้เสียหายไม่ประสงค์ให้ผู้อื่นเห็น เป็นความลับในความหมายของมาตรานี้ และการที่ผู้ขู่ได้คลิปมาอย่างไร จะถ่ายโดยยินยอมหรือแอบถ่าย ไม่ใช่องค์ประกอบ

มาตรา 337 กว้างกว่ามาตรา 338 ในเรื่องวิธีการ เพราะครอบคลุมการขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน และครอบคลุมการใช้กำลังประทุษร้าย แต่กำหนดโทษต่ำกว่า

> **ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 วรรคหนึ่ง** “ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือ**โดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สิน**ของผู้ถูกขู่เข็ญหรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกรรโชก ต้องระวางโทษ**จำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท**”[2]

มาตรา 337 วรรคสอง เพิ่มโทษเป็นจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีเมื่อขู่ว่าจะฆ่า ขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายให้ได้รับอันตรายสาหัส ขู่ว่าจะวางเพลิง หรือมีอาวุธติดตัวมาขู่ กรณีขู่ปล่อยคลิปโดยทั่วไปไม่เข้าวรรคสอง เว้นแต่มีคำขู่เรื่องชีวิตหรือร่างกายประกอบด้วย

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ประเด็น	กรรโชก มาตรา 337	รีดเอาทรัพย์ มาตรา 338	ข่มขืนใจ มาตรา 309
สิ่งที่ใช้ขู่	อันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน หรือใช้กำลังประทุษร้าย	การเปิดเผยความลับที่จะทำให้ผู้ถูกขู่หรือบุคคลที่สามเสียหาย	อันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน หรือใช้กำลังประทุษร้าย
สิ่งที่เรียกร้อง	ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน	ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน	ให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือจำยอมต่อสิ่งใด
โทษ	จำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	จำคุกหนึ่งปีถึงสิบปี และปรับสองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท	จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ยอมความ	ไม่ได้	ไม่ได้	วรรคแรกยอมความได้ (มาตรา 321)
อายุความ (มาตรา 95)	สิบปี	สิบห้าปี	สิบปี (วรรคแรก)

ถ้าคำขู่ไม่ได้เรียกร้องสิ่งใดเลย เป็นเพียงการขู่ให้กลัว เช่น ส่งข้อความว่าจะปล่อยคลิปโดยไม่บอกว่าต้องการอะไร การกระทำเข้ามาตรา 392 ซึ่งเป็นลหุโทษ ลงโทษผู้ที่ “ทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ” จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท[3] ในทางปฏิบัติ ข้อความลักษณะนี้มักตามมาด้วยการเรียกร้องในข้อความถัดไป ผู้เสียหายจึงควรเก็บข้อความทุกข้อความไว้ตามลำดับเวลา เพราะข้อความที่ระบุจำนวนเงินหรือสิ่งที่ต้องการคือหลักฐานที่ทำให้ฐานความผิดเปลี่ยนจากลหุโทษเป็นมาตรา 337 หรือมาตรา 338

ขู่ปล่อยคลิปเพื่อเรียกเงิน เป็นกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์

การขู่ว่าจะปล่อยคลิปหรือภาพส่วนตัวเพื่อเรียกเงินเข้าองค์ประกอบของมาตรา 338 โดยตรง เพราะคลิปที่ผู้เสียหายไม่ต้องการ ให้ ผู้อื่น เห็น เป็นความลับ และ การ เปิดเผย ย่อม ทำให้ ผู้เสียหาย เสียหาย การกระทำเดียวกันเข้ามาตรา 337 ได้ด้วยในฐานะการขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชื่อเสียง เมื่อการกระทำเข้าได้ทั้งสองบท ศาลลงโทษตามบทที่มีโทษหนักที่สุดตามมาตรา 90 ซึ่งคือมาตรา 338

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ถ้อยคำสำคัญในมาตรา 338 คือ “เปิดเผยความลับ” ความลับตามความหมายทั่วไปคือข้อเท็จจริงที่เจ้าของประสงค์จะปกปิดและยังไม่เป็นที่รู้ทั่วไป คลิปหรือภาพในลักษณะส่วนตัว บทสนทนาส่วนตัว ประวัติการรักษา ความสัมพันธ์ หรือเรื่องในครอบครัว เข้าความหมายนี้ได้ทั้งสิ้น ส่วนมาตรา 337 ใช้ถ้อยคำว่า “ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อ...ชื่อเสียง” ซึ่งครอบคลุมการขู่ว่าจะเผยแพร่เรื่องราวที่ทำให้ผู้ถูกขู่เสียชื่อเสียง ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นความลับหรือไม่ก็ตาม

ความต่างในทางปฏิบัติอยู่ที่สองเรื่อง เรื่องแรกคือโทษ มาตรา 338 มีโทษขั้นต่ำจำคุกหนึ่งปีและขั้นสูงสิบปี ขณะที่มาตรา 337 วรรคหนึ่ง มีเพียงโทษขั้นสูงห้าปี เรื่องที่สองคืออายุความ ความผิดที่มีโทษจำคุกอย่างสูงสิบปีมีอายุความสิบห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 (2) ส่วนความผิดที่มีโทษจำคุกอย่างสูงห้าปีมีอายุความสิบปีตามมาตรา 95 (3)[4]

ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินไม่จำกัดเฉพาะเงินสด การขู่ให้โอนเงินผ่านบัญชี ให้ซื้อสินค้า ให้ยกหนี้ ให้โอนทรัพย์สิน หรือให้ทำงานโดยไม่รับค่าตอบแทน ล้วนเป็นประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินได้ การขู่ให้ส่งคลิปหรือภาพเพิ่ม ซึ่งพบมากในคดีที่เรียกกันว่าการขู่กรรโชกทางเพศ (sextortion) ไม่ใช่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน จึงไม่เข้ามาตรา 337 หรือมาตรา 338 แต่เข้ามาตรา 309 ซึ่งอธิบายในหัวข้อถัดไป

ความเห็นของสำนักงาน ในชั้นแจ้งความ สำนักงานแนะนำให้ระบุข้อเท็จจริงครบทั้งสามส่วน คือข้อความขู่ สิ่งที่ถูกเรียกร้อง และผลที่เกิดขึ้น (ยอมจ่ายหรือไม่จ่าย) แล้วให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ตั้งข้อหา ผู้เสียหายไม่จำเป็นต้องเลือกมาตราเองในคำร้องทุกข์ เพราะคำร้องทุกข์ที่บรรยายข้อเท็จจริงครบถ้วนใช้ได้กับทุกฐานที่ข้อเท็จจริงนั้นเข้าองค์ประกอบ

ยังไม่ได้จ่ายเงิน ผู้ขู่มีความผิดหรือไม่

มีความผิด มาตรา 337 และมาตรา 338 กำหนดให้ความผิดสำเร็จเมื่อผู้ถูกข่มขืนใจยอมให้หรือยอมจะให้ประโยชน์ ถ้าผู้ถูกขู่ไม่ยอม การกระทำของผู้ขู่เป็นการลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่บรรลุผล ซึ่งเป็นความผิดฐานพยายามตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนด ผู้ที่ถูกขู่แล้วไม่จ่ายจึงแจ้งความได้ทันที

ตัวบททั้งสองมาตราใช้ถ้อยคำว่า “จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น” ซึ่งหมายความว่าผลของการข่มขืนใจเป็นองค์ประกอบของความผิดสำเร็จ แต่กฎหมายไม่ได้ปล่อยให้ผู้ที่ขู่แล้วไม่ได้ผลพ้นผิด เพราะมาตรา 80 บัญญัติเรื่องการพยายามกระทำความผิดไว้เป็นหลักทั่วไป

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

> **ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80** “ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือ**กระทำไปตลอดแล้วแต่ การกระทำ นั้น ไม่ บรรลุผล** ผู้ นั้น พยายาม กระทำความผิด ผู้ใด พยายาม กระทำความผิด ผู้ นั้น ต้อง ระวาง โทษ**สองในสามส่วน**ของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”[5]

การส่งข้อความขู่พร้อมคำเรียกร้องถึงผู้เสียหายคือการลงมือกระทำความผิดแล้ว เพราะผู้ขู่ได้ทำทุกอย่างที่ตนต้องทำเพื่อให้ผู้ถูกขู่ยอม สิ่งที่เหลือคือการตัดสินใจของผู้ถูกขู่ เมื่อผู้ถูกขู่ไม่ยอม การกระทำจึงเป็นการกระทำไปตลอดแล้วแต่ไม่บรรลุผล ซึ่งตรงกับถ้อยคำในมาตรา 80 ผลในทางตัวเลขคือ พยายามรีดเอาทรัพย์มีระวางโทษสองในสามของจำคุกหนึ่งปีถึงสิบปี และพยายามกรรโชกมีระวางโทษสองในสามของจำคุกไม่เกินห้าปี

ข้อนี้มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ถูกขู่โดยตรง การไม่จ่ายเงินไม่ได้ทำให้คดีอ่อนลง ตรงกันข้าม การจ่ายเงินไปแล้วทำให้ผู้ขู่ได้ทรัพย์ไปและมักนำไปสู่การเรียกร้องครั้งต่อไป เพราะคลิปยังอยู่ในมือผู้ขู่ ส่วนการไม่จ่ายเงินแล้วแจ้งความ ทำให้ข้อความขู่กลายเป็นพยานหลักฐานของความผิดฐานพยายาม และเมื่อผู้ขู่เผยแพร่คลิปจริงภายหลัง ก็เป็นความผิดอีกกรรมหนึ่งตามที่อธิบายในหัวข้อคลิปถูกปล่อยแล้ว

กรณีที่ผู้ถูกขู่ยอมจ่ายไปแล้วบางส่วน ความผิดสำเร็จตั้งแต่การยอมครั้งแรก การเรียกร้องครั้งถัดไปโดยอาศัยคลิปเดิมเป็นการข่มขืนใจครั้งใหม่ ซึ่งเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่ง ผู้เสียหายที่เคยจ่ายไปแล้วจึงยังแจ้งความได้ และควรแจ้งโดยเร็ว เพราะยิ่งจ่ายหลายครั้ง ความเสียหายยิ่งมาก

ขู่ให้ทำอย่างอื่นที่ไม่ใช่เงิน มาตรา 309

การขู่ว่าจะปล่อยคลิปเพื่อให้ผู้ถูกขู่กลับมาคบ ลาออกจากงาน ถอนฟ้อง ส่งภาพเพิ่ม หรือยอมกระทำการใดที่ไม่ใช่การให้ทรัพย์สิน เป็นความผิดฐานข่มขืนใจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309 วรรคแรก โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 321

> **ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309 วรรคแรก** “ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่น**ให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด** โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ **ชื่อเสียง**หรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”[6]

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

มาตรา 309 ต่างจากมาตรา 337 และมาตรา 338 ตรงสิ่งที่เรียกร้อง มาตรา 309 ครอบคลุมการให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือจำยอมต่อสิ่งใดก็ได้ที่ไม่ใช่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน ส่วนวิธีการขู่ในมาตรา 309 ใช้ถ้อยคำเดียวกับมาตรา 337 คือทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน การขู่ว่าจะปล่อยคลิปเป็นการทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชื่อเสียง จึงเข้าวิธีการตามมาตรานี้

มาตรา 309 วรรคสอง เพิ่มโทษเป็นจำคุกไม่เกินห้าปี เมื่อกระทำโดยมีอาวุธ โดยร่วมกระทำตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือเพื่อให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือทำลายเอกสารสิทธิ การขู่ปล่อยคลิปเพื่อให้ผู้ถูกขู่ทำสัญญากู้ยืม ลงชื่อในเอกสารโอนสิทธิ หรือฉีกสัญญาที่ตนมีสิทธิ จึงอาจเข้าวรรคสองได้

กรณีขู่ให้ส่งคลิปหรือภาพเพิ่ม ผู้ขู่มักมีความผิดอื่นประกอบ เมื่อภาพที่เรียกร้องมีลักษณะลามกและผู้ขู่นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) และเมื่อผู้ถูกขู่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี มีบทบัญญัติเฉพาะเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็กซึ่งอยู่นอกขอบเขตของหน้านี้ ผู้เสียหายหรือผู้ปกครองควรแจ้งพนักงานสอบสวนให้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องอายุตั้งแต่ต้น

ผลของการที่มาตรา 309 วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้ คือผู้เสียหายต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตามมาตรา 96 มิฉะนั้นคดีขาดอายุความ[7] ข้อนี้ต่างจากมาตรา 337 และมาตรา 338 ซึ่งไม่มีกำหนดสามเดือน ผู้เสียหายในคดีที่ถูกขู่ให้ทำอย่างอื่นจึงต้องนับเวลาให้ดี

คลิปถูกปล่อยแล้ว ผู้กระทำมีความผิดอะไรเพิ่ม

เมื่อผู้ขู่เผยแพร่คลิปจริง ผู้กระทำมีความผิดเพิ่มอีกกรรมหนึ่งแยกจากการขู่ ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) เมื่อเนื้อหามีลักษณะลามกและประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ มาตรา 16 เมื่อภาพถูกสร้าง ตัดต่อ หรือดัดแปลง และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 หรือมาตรา 328 เมื่อมีการใส่ความประกอบการเผยแพร่ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4403/2566 วินิจฉัยว่าหมิ่นประมาทโดยการโฆษณากับมาตรา 14 (4) เป็นความผิดสองกรรมต่างกัน

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

การขู่กับการเผยแพร่เป็นการกระทำคนละครั้ง มีเจตนาคนละอย่าง และคุ้มครองคุณธรรมทางกฎหมายคนละข้อ การขู่คุ้มครองเสรีภาพในการตัดสินใจและทรัพย์สิน ส่วนการเผยแพร่คุ้มครองชื่อเสียงและความสงบเรียบร้อย ผู้ที่ขู่แล้วปล่อยคลิปจริงจึงไม่ได้พ้นจากความผิดฐานขู่ และยังมีความผิดจากการเผยแพร่เพิ่มขึ้นอีก

ฐานแรกคือมาตรา 14 (4) ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งลงโทษผู้ที่ “นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้” โทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และอนุมาตรา (5) ลงโทษผู้ที่เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลนั้นโดยรู้อยู่แล้ว[8] ผู้ที่รับคลิปมาแล้วส่งต่อในกลุ่มหรือโพสต์ซ้ำจึงมีความผิดตามอนุมาตรา (5) ด้วย

ฐานที่สองคือหมิ่นประมาท เมื่อการเผยแพร่คลิปมาพร้อมข้อความหรือบริบทที่เป็นการใส่ความ เช่น ระบุชื่อผู้เสียหาย พร้อมถ้อยคำเกี่ยวกับความประพฤติ การกระทำเข้ามาตรา 326 และเมื่อเผยแพร่ด้วยภาพบันทึกภาพ หรือป่าวประกาศทางสื่อ เข้ามาตรา 328 ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท[9] ศาลฎีกาวางหลักว่าสองฐานนี้ลงโทษแยกกันได้

คำวินิจฉัยของศาล, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4403/2566[10]

จำเลย เผยแพร่ คลิป วิดีโอ ใน เครือข่าย สังคม ออนไลน์ ครั้ง เดียว ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า “แม้ จำเลย จะ ลงมือเผยแพร่คลิปวิดีโอ...ในเครือข่ายทวิตเตอร์ครั้งเดียว แต่ความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตาม ป.อ. มาตรา 328 กับความผิดฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก... ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (4) มี วัตถุประสงค์ ที่กฎหมายมุ่งคุ้มครองแตกต่างกัน” และ **“ความผิดทั้ง 2 ฐานดังกล่าว มีองค์ประกอบของความผิดที่แตกต่างกัน สามารถแยกเจตนาของการกระทำความผิดออกจากกันได้อย่างชัดเจน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ต้องลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดตาม ป.อ. มาตรา 91”**

ผลของคำพิพากษานี้ต่อผู้เสียหายในคดีแบล็กเมล์มีสองข้อ ข้อแรก การยอมความในส่วนหมิ่นประมาทซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 333[11] ไม่ทำให้ข้อหาตามมาตรา 14 (4) ระงับ เพราะข้อหานั้นไม่ใช่ความผิดต่อส่วนตัว ข้อที่สอง การเผยแพร่ครั้งเดียวถูกลงโทษสองกระทง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้เสียหายใช้ประกอบการเจรจาให้ผู้กระทำลบคลิปและหยุดการกระทำได้

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ฐานที่สามคือมาตรา 16 ของพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งใช้กับกรณีที่ภาพไม่ใช่ภาพจริงของผู้เสียหาย แต่เป็นภาพที่ “เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด” และนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย โทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท[12] การขู่ด้วยภาพตัดต่อ ซึ่งรวมถึงภาพที่สร้างด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จึงเป็นรีดเอาทรัพย์หรือกรรโชกในชั้นขู่ และเป็นความผิดตามมาตรา 16 ในชั้นเผยแพร่ รายละเอียดเรื่องภาพตัดต่ออยู่ในบทความ ตัดต่อภาพคนอื่นโพสต์ ผิด พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มาตรา 16

ในทางแพ่ง การเผยแพร่คลิปส่วนตัวเป็นการทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายแก่สิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งเป็นละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 และเมื่อมีการไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นที่เสียหายแก่ชื่อเสียง เข้ามาตรา 423 ด้วย[13] ผู้เสียหายเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ ทั้งในคดีแพ่ง และในคดีอาญาโดยยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญา วิธีคำนวณค่าเสียหายอธิบายไว้ในบทความ ฟ้องหมิ่นประมาทเรียกค่าเสียหายได้เท่าไร

แบล็กเมล์ ยอมความได้ไหม ถอนแจ้งความได้ไหม อายุความกี่ปี

กรรโชกตามมาตรา 337 และรีดเอาทรัพย์ตามมาตรา 338 ไม่ใช่ความผิดอันยอมความได้ เพราะประมวลกฎหมายอาญาไม่มีบทบัญญัติให้ความผิดสองฐานนี้ยอมความได้ ต่างจากหมวดฉ้อโกงซึ่งมีมาตรา 348 และหมวดหมิ่นประมาทซึ่งมีมาตรา 333 การถอนคำร้องทุกข์จึงไม่ทำให้คดีระงับ และอายุความเป็นสิบปีกับสิบห้าปีตามลำดับ ส่วนข่มขืนใจตามมาตรา 309 วรรคแรก ยอมความได้ตามมาตรา 321 และต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือน

ความผิดอันยอมความได้ในประมวลกฎหมายอาญาต้องมีบทบัญญัติระบุไว้โดยเฉพาะ ในลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีมาตรา 348 ซึ่งบัญญัติว่า “ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 343 เป็นความผิดอันยอมความได้” แต่มาตรานี้อยู่ในหมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง ส่วนกรรโชกและรีดเอาทรัพย์อยู่ในหมวด 2 ซึ่งไม่มีบทบัญญัติทำนองเดียวกัน ความผิดสองฐานนี้จึงเป็นความผิดอาญาแผ่นดิน[7]

ผลของการเป็นความผิดอาญาแผ่นดินปรากฏในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 126 วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “ในคดีซึ่งมิใช่ความผิดต่อส่วนตัว การถอนคำร้องทุกข์เช่นนั้นย่อมไม่ตัดอำนาจพนักงานสอบสวนที่จะสอบสวนหรือพนักงานอัยการที่จะฟ้องคดีนั้น”[14] ผู้เสียหายที่ตกลงกับผู้ขู่ภายหลังแล้วไปถอนคำร้องทุกข์ จึงไม่ทำให้คดีจบ และผู้ขู่ที่เสนอว่าจะลบคลิปแลกกับการถอนแจ้งความ ไม่มีทางได้ผลตามกฎหมาย

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ข้อนี้มีสองด้าน ด้านผู้เสียหาย การที่คดีเดินต่อได้โดยไม่ขึ้นกับการยอมความ ทำให้ผู้เสียหายไม่ตกอยู่ในภาวะถูกขู่ซ้ำให้ถอนคดี ด้านผู้ถูกกล่าวหา การเจรจาชดใช้ค่าเสียหายและการลบคลิป ยังมีผลเป็นเหตุบรรเทาโทษที่ศาลนำมาพิจารณาได้ แม้จะไม่ทำให้คดีระงับ

ส่วนหมิ่นประมาทตามมาตรา 326 และมาตรา 328 ซึ่งเกิดเมื่อมีการเผยแพร่พร้อมการใส่ความ เป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 333 และต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือนตามมาตรา 96 ผู้เสียหายในคดีแบล็กเมล์ที่คลิปถูกปล่อยแล้วจึงมีสองนาฬิกาที่เดินไม่เท่ากัน คือสามเดือนสำหรับข้อหาหมิ่นประมาท และสิบปีหรือสิบห้าปีสำหรับข้อหากรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์ รายละเอียดเรื่องการยอมความในคดีหมิ่นประมาทอยู่ในบทความ หมิ่นประมาท ยอมความได้ไหม

> **ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 วรรคหนึ่ง** “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ (1) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี **(2) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี (3) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี** (4) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี (5) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือต้องระวางโทษอย่างอื่น”[4]

อายุความนับแต่วันกระทำความผิด คือวันที่ส่งข้อความขู่ ไม่ใช่วันที่ผู้เสียหายรู้ตัวผู้กระทำ ในคดีที่ผู้ขู่ใช้บัญชีปลอม ผู้เสียหายจึงมีเวลาสืบหาตัวผู้กระทำได้นาน แต่พยานหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์มีอายุสั้นกว่าอายุความมาก ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่ผู้ให้บริการต้องเก็บมีกำหนดเวลาตามกฎหมาย การแจ้งความเร็วจึงมีผลต่อโอกาสระบุตัวผู้กระทำมากกว่าอายุความ

ลำดับการดำเนินการเมื่อถูกแบล็กเมล์

ผู้ที่ถูกขู่ว่าจะปล่อยคลิปควรไม่จ่ายเงิน ไม่ส่งภาพเพิ่ม ไม่ลบบทสนทนา เก็บหลักฐานข้อความขู่พร้อมบัญชีผู้ส่ง และ วัน เวลา แจ้งความ ต่อ พนักงานสอบสวน ใน ฐาน กรรโชก หรือ รีดเอาทรัพย์ และ แจ้ง ผู้ให้บริการแพลตฟอร์มให้ระงับบัญชีผู้ขู่ ลำดับนี้ตั้งอยู่บนหลักที่ว่าความผิดเกิดขึ้นแล้วตั้งแต่ส่งข้อความขู่ และการจ่ายเงินไม่ได้ทำให้คลิปหายไปจากมือผู้ขู่

1. **ไม่จ่ายและไม่ต่อรองเรื่องจำนวนเงิน** การจ่ายทำให้ความผิดสำเร็จและเปิดทางให้เรียกร้องครั้งต่อไป ส่วนการต่อรองจำนวนเงินเป็นการแสดงว่าผู้ถูกขู่ยอมจะให้ ซึ่งอาจถูกตีความว่าความผิดสำเร็จแล้วเช่นกัน ข้อความที่ควรส่ง ถ้าจะส่ง คือข้อความสั้นว่าจะดำเนินการตามกฎหมาย

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

2. **ไม่ลบบทสนทนาและไม่บล็อกบัญชีผู้ขู่ทันที** ข้อความขู่คือพยานหลักฐานของความผิดสำเร็จหรือพยายามกระทำความผิด การบล็อกทำให้ข้อความใหม่ที่ระบุจำนวนเงินหรือกำหนดเวลาไม่ถึงผู้เสียหาย ซึ่งเป็นข้อความที่ทำให้ข้อหาชัดขึ้น ควรบันทึกภาพหน้าจอทุกข้อความพร้อมชื่อบัญชี รหัสผู้ใช้ และวันเวลา แล้วจึงพิจารณาบล็อกหลังแจ้งความ

3. **บันทึกเส้นทางการเงินและข้อมูลบัญชี** เลขบัญชีธนาคาร หมายเลขพร้อมเพย์ หรือกระเป๋าเงินดิจิทัลที่ผู้ขู่ให้โอน เป็นข้อมูลที่พนักงานสอบสวนใช้ขอข้อมูลจากสถาบันการเงินเพื่อระบุตัวผู้กระทำ แม้ผู้เสียหายจะไม่ได้โอนเงิน ข้อมูลนี้ก็มีค่าในการสืบสวน

4. **แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน** ที่สถานีตำรวจท้องที่ที่ผู้เสียหายได้รับข้อความ หรือหน่วยงานตำรวจที่รับผิดชอบอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยบรรยายข้อเท็จจริงสามส่วน คือ ข้อความขู่ สิ่งที่ถูกเรียกร้อง และผลที่เกิดขึ้น พร้อมยื่นสำเนาหลักฐาน การแจ้งความในฐานกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์ไม่มีกำหนดสามเดือน แต่ควรแจ้งโดยเร็วเพื่อให้พนักงานสอบสวนขอข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ได้ทัน

5. **แจ้งผู้ให้บริการแพลตฟอร์ม** ผู้ให้บริการสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่มีช่องทางรายงานการข่มขู่และการเผยแพร่ภาพส่วนตัวโดยไม่ยินยอม การรายงานทำให้บัญชีผู้ขู่ถูกระงับและทำให้คลิปที่อาจถูกโพสต์ถูกนำออกเร็วขึ้น ขั้นนี้ทำคู่กับการแจ้งความ ไม่ใช่แทนการแจ้งความ

6. **เตรียมการสำหรับกรณีคลิปถูกปล่อย** บันทึกภาพหน้าจอของโพสต์ ที่อยู่ของหน้า และจำนวนผู้เข้าถึงทันทีที่พบ เพื่อใช้เป็นหลักฐานของความผิดตามมาตรา 14 (4) มาตรา 16 หรือมาตรา 328 และเพื่อคำนวณค่าเสียหายทางแพ่ง วิธีเก็บหลักฐานอธิบายในบทความ เก็บหลักฐานหมิ่นประมาทออนไลน์

สำหรับผู้ที่จ่ายเงินไปแล้ว การแจ้งความยังทำได้และควรทำ ความผิดสำเร็จแล้วตั้งแต่การยอมครั้งแรก หลักฐานการโอนเงินเป็นพยานหลักฐานที่ชัดที่สุดของการที่ผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น และผู้เสียหายขอคืนเงินที่จ่ายไปได้ในฐานะค่าสินไหมทดแทนในคดีอาญา

ความเห็นของสำนักงาน ในงานที่สำนักงานรับดำเนินการ ขั้นที่ใช้เวลามากที่สุดไม่ใช่การแจ้งความ แต่คือการจัดลำดับหลักฐานให้พนักงานสอบสวนเห็นองค์ประกอบของความผิดในการอ่านครั้งเดียว คือข้อความขู่อยู่ที่ไหน คำเรียกร้องอยู่ที่ไหน และผู้เสียหายตอบอย่างไร สำนักงานจึงจัดทำลำดับเหตุการณ์พร้อมหลักฐานประกอบเป็นเอกสารชุดเดียวก่อนเข้าพบพนักงานสอบสวน และในกรณีที่ผู้ขู่ยังส่งข้อความอยู่ สำนักงานแนะนำให้ผู้เสียหายหยุดตอบ ไม่ใช่หยุดรับ

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ถูกกล่าวหาว่าแบล็กเมล์ จากการทวงหนี้หรือทวงสิทธิ

การ ทวงหนี้ หรือ เรียกร้อง สิทธิ ที่ มี อยู่ จริง ไม่ เป็น กรรโชก หรือ รีดเอาทรัพย์ โดยลำพัง เพราะ ประโยชน์ ที่เรียกร้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียกร้องมีสิทธิได้รับ แต่วิธีการที่ใช้ยังอาจเป็นความผิดได้ การขู่ว่าจะประจานลูกหนี้ด้วยภาพส่วนตัวหรือความลับที่ไม่เกี่ยวกับหนี้ อาจเข้ามาตรา 309 ในฐานะการข่มขืนใจให้ชำระหนี้ด้วยวิธีที่กฎหมายไม่อนุญาต และถ้าประจานจริง เข้ามาตรา 326 หรือมาตรา 328

คำถามนี้มาจากอีกฝั่งหนึ่งของเรื่องเดียวกัน ผู้ที่มีสิทธิเรียกร้องจริง เช่น เจ้าหนี้ คู่ค้าที่ถูกผิดสัญญา หรือผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ มักใช้ถ้อยคำกดดันให้อีกฝ่ายชำระ ถ้อยคำว่าจะฟ้องคดี จะแจ้งความ หรือจะใช้สิทธิทางศาลเป็นการแจ้งว่าจะใช้สิทธิตามกฎหมาย ไม่ใช่การขู่เข็ญว่าจะทำอันตราย แต่ถ้อยคำว่าจะโพสต์ภาพส่วนตัว จะบอกครอบครัว จะส่งเรื่องให้ที่ทำงาน หรือจะเปิดเผยเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหนี้ เป็นการขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชื่อเสียงหรือเปิดเผยความลับ ซึ่งเป็นวิธีการที่มาตรา 309 มาตรา 337 และมาตรา 338 ห้าม

ข้อแตกต่าง ระหว่างมาตรา 309 กับมาตรา 337 ใน กรณี ทวงหนี้ อยู่ ที่ คำ ว่า “ประโยชน์ ใน ลักษณะ ที่ เป็น ทรัพย์สิน” ซึ่งศาลต้องพิจารณาว่าผู้เรียกร้องมีสิทธิในประโยชน์นั้นหรือไม่ สำนักงานไม่ยกแนวคำพิพากษาศาลฎีกาในประเด็นนี้ไว้ในหน้านี้ เพราะในวันที่จัดทำ ระบบสืบค้นคำพิพากษาศาลฎีกาไม่สามารถใช้งานได้ ผู้ที่อยู่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาจึงควรขอคำปรึกษาเฉพาะกรณีก่อนให้การ

สำหรับ การ ประจาน ลูกหนี้ โดย การ โพสต์ แม้ หนี้ จะ มี อยู่ จริง การ โพสต์ ประจาน ยัง เป็น หมิ่นประมาท ได้ เพราะมาตรา 330 ยกเว้นโทษเฉพาะเมื่อพิสูจน์ได้ว่าเรื่องที่หาว่าหมิ่นประมาทเป็นความจริง และการพิสูจน์นั้นเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ซึ่งหนี้ส่วนตัวมักไม่เข้าเงื่อนไขหลัง รายละเอียดอยู่ในบทความ โพสต์เรื่องจริง ผิดหมิ่นประมาทไหม

ความเห็นของสำนักงาน เจ้าหนี้ที่ต้องการกดดันลูกหนี้ ควรจำกัดถ้อยคำไว้ที่สิทธิตามกฎหมายของตน คือ การฟ้อง การบังคับคดี และดอกเบี้ย การอ้างถึงเรื่องส่วนตัวของลูกหนี้ที่ไม่เกี่ยวกับหนี้ไม่ช่วยให้ได้ชำระหนี้เร็วขึ้นในทางกฎหมาย แต่ทำให้เจ้าหนี้กลายเป็นผู้ต้องหาได้ในข้อหาที่มีโทษหนักกว่าหนี้ที่ทวงอยู่

กฎหมายเปรียบเทียบ: อังกฤษ เยอรมนี และญี่ปุ่น

กฎหมายอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่นลงโทษการขู่เรียกเงินในฐานเดียวกับกรรโชกและรีดเอาทรัพย์ของไทย อังกฤษมีฐาน blackmail ตาม Theft Act 1968 มาตรา 21 ซึ่งลงโทษการเรียกร้องโดยขู่เข็ญที่ไม่มีเหตุอันควร โทษจำคุกสูงสุดสิบสี่ปี เยอรมนีใช้ Erpressung ตาม § 253 StGB โทษจำคุกไม่เกินห้าปี และญี่ปุ่นใช้ **恐喝** ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 249 โทษจำคุกไม่เกินสิบปี ทั้งสามระบบลงโทษการพยายามด้วย

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

อังกฤษและเวลส์ Theft Act 1968 มาตรา 21 บัญญัติว่าบุคคลมีความผิดฐาน blackmail เมื่อ “with a view to gain for himself or another or with intent to cause loss to another, he makes any unwarranted demand with menaces” และการเรียกร้องโดยขู่เข็ญถือว่าไม่มีเหตุอันควร เว้นแต่ผู้เรียกร้องเชื่อว่าตนมีเหตุอันสมควรในการเรียกร้อง และเชื่อว่าการใช้คำขู่เป็นวิธีที่เหมาะสมในการบังคับตามข้อเรียกร้อง อนุมาตรา (2) กำหนดว่าลักษณะของสิ่งที่เรียกร้องไม่สำคัญ และไม่สำคัญว่าคำขู่เกี่ยวกับการกระทำของผู้เรียกร้องเองหรือไม่ อนุมาตรา (3) กำหนดโทษจำคุกไม่เกินสิบสี่ปี[15] จุดต่างจากกฎหมายไทยคือกฎหมายอังกฤษรวมการขู่ทุกรูปแบบไว้ในฐานเดียว และใช้ความเชื่อของผู้เรียกร้องสองข้อเป็นเครื่องแยกการทวงสิทธิโดยชอบออกจาก blackmail ซึ่งเป็นแนวทางที่ตอบคำถามเรื่องการทวงหนี้ในหัวข้อก่อนหน้าได้ชัดกว่าถ้อยคำในมาตรา 337 ของไทย

ในทางแพ่ง ศาลสูงอังกฤษในคดี Reid v Price [2020] EWHC 594 (QB) ประเมินค่าเสียหายจากการที่จำเลยเปิดเผยบันทึกภาพส่วนตัวของโจทก์ ซึ่งจำเลยเคยให้คำรับรองเป็นหนังสือว่าจะไม่เปิดเผย ผู้พิพากษา Warby วินิจฉัยว่าคดีนี้สมควรได้รับค่าเสียหายอย่างน้อย 25,000 ปอนด์ ในฐานการละเมิดความลับ การใช้ข้อมูลส่วนตัวโดยมิชอบ การผิดสัญญา และค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูล[16] คดีนี้แสดงว่าในระบบกฎหมายอังกฤษ การเปิดเผยบันทึกภาพส่วนตัวมีทางเยียวยาทางแพ่งที่เป็นอิสระจากคดีอาญา เทียบได้กับมาตรา 420 ของไทย

เยอรมนี Strafgesetzbuch § 253 Erpressung ลงโทษผู้ที่ “einen Menschen rechtswidrig mit Gewalt oder durch Drohung mit einem empfindlichen Übel zu einer Handlung, Duldung oder Unterlassung nötigt und dadurch dem Vermögen des Genötigten oder eines anderen Nachteil zufügt, um sich oder einen Dritten zu Unrecht zu bereichern” โทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับ วรรค (2) กำหนดว่าการกระทำเป็นความผิดเมื่อการใช้กำลังหรือการขู่เพื่อวัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายนั้น ถือได้ว่าน่าตำหนิ (verwerflich) วรรค (3) ลงโทษการพยายาม และวรรค (4) กำหนดโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหนึ่งปีในกรณีร้ายแรง เช่น กระทำเป็นอาชีพหรือเป็นสมาชิกแก๊ง[17] ส่วนการขู่ให้ทำสิ่งที่ไม่ใช่ทรัพย์สินเป็น Nötigung ตาม § 240 โทษจำคุกไม่เกินสามปี ซึ่งเทียบได้กับมาตรา 309 ของไทย

ถ้อยคำ “Drohung mit einem empfindlichen Übel” หรือการขู่ด้วยความเสียหายที่กระทบอย่างรับรู้ได้กว้างกว่ารายการห้าข้อในมาตรา 337 ของไทย และการขู่ว่าจะเปิดเผยคลิปส่วนตัวเข้าถ้อยคำนี้โดยไม่ต้องตีความว่าคลิปเป็นความลับหรือไม่ กฎหมายเยอรมันจึงไม่ต้องแยกกรรโชกกับรีดเอาทรัพย์ออกจากกัน แต่ใช้เกณฑ์ความน่าตำหนิในวรรค (2) แยกการทวงสิทธิโดยชอบออกจากการขู่เรียกเงิน

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ญี่ปุ่น 刑法 มาตรา 249 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “**人を恐喝して財物を交付させた者は、十年以下の拘禁刑に処する**” และวรรคสองใช้กับการได้มาซึ่งประโยชน์ทางทรัพย์สินที่ไม่ใช่ตัวทรัพย์ มาตรา 250 ลงโทษการพยายามกระทำความผิดในหมวดนี้ ส่วนการขู่ที่ไม่ได้เรียกร้องสิ่งใด เป็นความผิดฐาน **脅迫** ตามมาตรา 222 ซึ่งลงโทษการแจ้งว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน โทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสามแสนเยน และมาตรา 223 **強要** ใช้กับการขู่ให้ทำสิ่งที่ไม่มีหน้าที่ต้องทำ โทษจำคุกไม่เกินสามปี[18] โครงสร้างสามฐานนี้ใกล้กับมาตรา 392 มาตรา 309 และมาตรา 337 ของไทยมากที่สุด

ประเด็น	ไทย	อังกฤษ	เยอรมนี	ญี่ปุ่น
ฐานหลักของการขู่เรียกเงิน	กรรโชก ม.337, รีดเอาทรัพย์ ม.338	Blackmail (Theft Act 1968 s.21)	Erpressung (§ 253 StGB)	**恐喝** (มาตรา 249)
โทษสูงสุด	ห้าปี (ม.337), สิบปี (ม.338)	สิบสี่ปี	ห้าปี กรณีร้ายแรงไม่ต่ำกว่าหนึ่งปี	สิบปี
การพยายาม	ลงโทษสองในสาม (ม.80)	ลงโทษตามหลักทั่วไป	ลงโทษ (§ 253 (3))	ลงโทษ (มาตรา 250)
ขู่ให้ทำสิ่งที่ไม่ใช่ทรัพย์สิน	ข่มขืนใจ ม.309	อยู่ใน blackmail เมื่อมีเจตนาได้ประโยชน์หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย	Nötigung (§ 240)	**強要** (มาตรา 223)
เครื่องแยกการทวงสิทธิโดยชอบ	ถ้อยคำ “ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน” และสิทธิของผู้เรียกร้อง	ความเชื่อสองข้อของผู้เรียกร้อง (s.21 (1) (a) (b))	ความน่าตำหนิของวิธีการเทียบกับวัตถุประสงค์ (§ 253 (2))	ไม่ได้ตรวจในรอบนี้

ข้อสรุปสำหรับผู้อ่านไทยมีสองข้อ ข้อแรก ทุกระบบลงโทษการขู่ตั้งแต่ขั้นพยายาม ผู้ที่ไม่ยอมจ่ายจึงไม่ได้ทำให้ผู้ขู่พ้นผิดในระบบใด ข้อที่สอง ระบบที่มีฐานเดียวอย่างอังกฤษและเยอรมนีต้องสร้างเกณฑ์แยกการทวงสิทธิโดยชอบออกจากการขู่ ส่วนกฎหมายไทยใช้วิธีแยกฐานตามสิ่งที่เรียกร้องและสิ่งที่ใช้ขู่ ซึ่งทำให้การเลือกมาตราในชั้นแจ้งความมีความสำคัญ และเป็นเหตุผลที่สำนักงานแนะนำให้บรรยายข้อเท็จจริงให้ครบมากกว่าระบุมาตราเอง

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

นิติเศรษฐศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ของการแบล็กเมล์

ในมุมนิติเศรษฐศาสตร์ การแบล็กเมล์เป็นธุรกรรมที่ทั้งสองฝ่ายดูเหมือนยินยอม แต่กฎหมายทุกระบบห้าม Ronald Coase อธิบายใน Virginia Law Review ปี 1988 ว่าการเปิดเผยความลับโดยลำพังไม่ผิดกฎหมายในหลายกรณี และการจ่ายเงินโดยสมัครใจก็ไม่ผิด แต่การนำสองสิ่งนี้มารวมกันเป็นข้อเสนอกลับเป็นความผิด เพราะทรัพยากรที่ใช้ในการแสวงหาความลับและข่มขู่ไม่ได้สร้างมูลค่าใด นอกจากโอนทรัพย์จากผู้ถูกขู่ไปยังผู้ขู่ ส่วนงานสำรวจของ Patchin และ Hinduja ชี้ว่าการขู่ด้วยภาพส่วนตัวเกิดกับเยาวชนในสัดส่วนที่วัดได้ และผู้กระทำจำนวนมากเคยเป็นผู้เสียหายมาก่อน

ปัญหาที่นักนิติเศรษฐศาสตร์เรียกว่าความขัดแย้งของการแบล็กเมล์ (paradox of blackmail) คือ การขู่ว่าจะเปิดเผยเรื่องจริงไม่ใช่ความผิดในตัวเอง การเรียกเงินก็ไม่ใช่ความผิด แต่เมื่อผู้ขู่เสนอว่าจะไม่เปิดเผยแลกกับเงิน กฎหมายทุกระบบที่ยกมาในหน้านี้ลงโทษ Coase วิเคราะห์คำพิพากษาของศาลอังกฤษหลายคดี และเสนอเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ว่า การอนุญาตให้แบล็กเมล์ได้จะจูงใจให้มีการลงทุนทรัพยากรในการค้นหาความลับของผู้อื่นเพื่อนำมาขายคืนให้เจ้าของ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สิ้นเปลืองทรัพยากรโดยไม่เพิ่มผลผลิตใดแก่สังคม[19] สำนักงานตรวจข้อมูลบรรณานุกรมของบทความนี้กับ Crossref แต่ยังไม่ได้อ่านฉบับเต็มในรอบนี้ จึงสรุปสาระในระดับที่งานวิชาการทั่วไปอ้างถึง

มุมมองนี้อธิบายโครงสร้างของมาตรา 338 ได้ดี ตัวบทไม่ได้ถามว่าความลับเป็นเรื่องจริงหรือไม่ และไม่ได้ถามว่าผู้ถูกขู่สมัครใจจ่ายหรือไม่ แต่ลงโทษการนำความลับมาเป็นเครื่องมือแลกทรัพย์สิน และกำหนดโทษสูงกว่ากรรโชกธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตว่าการแสวงหาความลับเป็นการลงทุนที่กฎหมายต้องการตัดแรงจูงใจตั้งแต่ต้น

ในมุมพฤติกรรมศาสตร์ งานสำรวจของ Patchin และ Hinduja ใน Sexual Abuse ซึ่งใช้ตัวอย่างนักเรียนมัธยมในสหรัฐอเมริกา 5,568 คน นิยามการขู่กรรโชกทางเพศว่าคือ “the threatened dissemination of explicit, intimate, or embarrassing images of a sexual nature without consent, usually for the purpose of procuring additional images, sexual acts, money, or something else” และรายงานว่าราวร้อยละ 5 ของตัวอย่างเคยเป็นผู้เสียหาย ราวร้อยละ 3 ยอมรับว่าเคยขู่ผู้อื่นที่ส่งภาพให้ตนโดยไว้ใจ และผู้ที่เคยขู่ผู้อื่นมีแนวโน้มเคยเป็นผู้เสียหายมาก่อน[20] งานนี้ศึกษาเยาวชนในสหรัฐอเมริกา ไม่ได้ศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทย จึงใช้ได้ในฐานะข้อสังเกตเชิงเปรียบเทียบ ไม่ใช่หลักฐานว่าสัดส่วนเดียวกันเกิดในประเทศไทย

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

ความเห็นของสำนักงาน นิยามของงานวิจัยข้างต้นตรงกับโครงสร้างสามฐานของกฎหมายไทย คือสิ่งที่เรียกร้องอาจเป็นภาพเพิ่ม การกระทำทางเพศ เงิน หรือสิ่งอื่น ซึ่งสองข้อแรกและข้อสุดท้ายเข้ามาตรา 309 ส่วนเงินเข้ามาตรา 337 หรือมาตรา 338 ข้อสังเกตที่สำนักงานพบในงานจริงคือ ผู้เสียหายที่จ่ายเงินครั้งแรกมักจ่ายเพราะประเมินว่าค่าเสียหายจากการถูกเปิดเผยสูงกว่าเงินที่ถูกเรียก ซึ่งเป็นการประเมินที่ถูกต้องเฉพาะในกรณีที่ผู้ขู่หยุดหลังได้เงิน แต่ผู้ขู่ไม่มีแรงจูงใจให้หยุด เพราะคลิปยังอยู่ในมือและต้นทุนของการขู่ครั้งถัดไปเกือบเป็นศูนย์ การไม่จ่ายและแจ้งความจึงเป็นทางเลือกที่ต้นทุนรวมต่ำกว่าในเกือบทุกกรณี

คำถามที่พบบ่อย

คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับการถูกแบล็กเมล์ ได้แก่ ฐานความผิด การแจ้งความเมื่อยังไม่ได้จ่ายเงิน การยอมความ อายุความ ความผิดเพิ่มเมื่อคลิปถูกปล่อย การขู่ให้ทำสิ่งอื่นที่ไม่ใช่เงิน การขอเงินคืน และกรณีทวงหนี้ คำตอบแต่ละข้ออ้างประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ตรวจกับฐานข้อมูลทางการแล้ว

ถูกแบล็กเมล์ ผิดกฎหมายมาตราไหน

ถ้าขู่ว่าจะเปิดเผยคลิป ภาพ หรือความลับเพื่อเรียกเงินหรือประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน เป็นความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 338 โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี ถ้าขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินเพื่อเรียกเงิน เป็นกรรโชกตามมาตรา 337 โทษจำคุกไม่เกินห้าปี และถ้าขู่ให้ทำหรือไม่ทำสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ทรัพย์สิน เป็นข่มขืนใจตามมาตรา 309 โทษจำคุกไม่เกินสามปี

ขู่ปล่อยคลิป แต่ยังไม่ได้จ่ายเงิน แจ้งความได้ไหม

แจ้งความได้ การส่งข้อความขู่พร้อมคำเรียกร้องเป็นการลงมือกระทำความผิดแล้ว เมื่อผู้ถูกขู่ไม่ยอม ผู้ขู่มีความผิดฐานพยายามกรรโชกหรือพยายามรีดเอาทรัพย์ตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนด ผู้เสียหายไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อให้คดีเกิด และไม่ควรจ่าย

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

แบล็กเมล์ ยอมความได้ไหม ถอนแจ้งความแล้วคดีจบไหม

กรรโชกตามมาตรา 337 และรีดเอาทรัพย์ตามมาตรา 338 ไม่ใช่ความผิดอันยอมความได้ เพราะประมวลกฎหมายอาญาไม่ มี บทบัญญัติ ให้ ยอม ความใน หมวด นี้ การ ถอน คำร้องทุกข์ ไม่ ตัด อำนาจ พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 126 วรรคสอง ส่วนข่มขืนใจตามมาตรา 309 วรรคแรก ยอมความได้ตามมาตรา 321 และหมิ่นประมาทยอมความได้ ตามมาตรา 333

คดีแบล็กเมล์มีอายุความกี่ปี

รีดเอาทรัพย์ตามมาตรา 338 มีโทษจำคุกอย่างสูงสิบปี อายุความสิบห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 (2) กรรโชกตามมาตรา 337 วรรคหนึ่ง และข่มขืนใจตามมาตรา 309 วรรคแรก มีโทษจำคุกอย่าง สูงห้าปีและสามปี อายุความสิบปีตามมาตรา 95 (3) โดยนับแต่วันกระทำความผิด แต่ข่มขืนใจ ตามมาตรา 309 วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้ ต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่รู้เรื่องและรู้ตัว ผู้กระทำตามมาตรา 96

คลิปถูกปล่อยแล้ว ผู้กระทำผิดอะไรเพิ่ม

ถ้าคลิปมีลักษณะลามกและประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) โทษจำคุกไม่เกินห้าปี ถ้าเป็นภาพตัดต่อ เป็นความผิด ตามมาตรา 16 โทษจำคุกไม่เกินสามปี และถ้ามีการใส่ความประกอบ เป็นหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4403/2566 วินิจฉัยว่ามาตรา 328 กับมาตรา 14 (4) เป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ลงโทษทุกกรรม

ขู่ให้กลับมาคบหรือขู่ให้ส่งภาพเพิ่ม ผิดมาตราไหน

เป็น ข่มขืนใจ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309 วรรค แรก เพราะ สิ่ง ที่ เรียกร้อง ไม่ ใช่ ประโยชน์ ใน ลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นความ ผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 321 ต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือน และถ้าภาพที่เรียกร้องมีลักษณะลามก และถูกนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนเข้าถึงได้ มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) เพิ่ม

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

จ่ายเงินไปแล้ว ยังแจ้งความได้ไหม ขอเงินคืนได้ไหม

แจ้งความได้ ความผิดสำเร็จตั้งแต่ผู้ถูกข่มขืนใจยอมจ่าย หลักฐานการโอนเงินเป็นพยานหลักฐานที่ชัดเจนที่สุด และการเรียกร้องครั้งต่อไปโดยอาศัยคลิปเดิมเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่ง ผู้เสียหายขอคืนเงินที่จ่ายไปได้โดยยื่นคำร้องขอค่าสินไหมทดแทนในคดีอาญา หรือฟ้องคดีแพ่งฐานละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420

ทวงหนี้โดยขู่ว่าจะประจาน เป็นแบล็กเมล์ไหม

การเรียกร้องหนี้ที่มีอยู่จริงไม่เป็นกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์โดยลำพัง แต่การขู่ว่าจะเปิดเผยภาพส่วนตัวหรือเรื่อง ที่ไม่เกี่ยวกับหนี้เพื่อ บีบ ให้ชำระ อาจ เป็น ข่มขืนใจ ตามมาตรา 309 และ ถ้า ประจาน จริง เป็น หมิ่นประมาทตามมาตรา 326 หรือมาตรา 328 แม้หนี้จะมีอยู่จริง เจ้าหนี้ควรจำกัดถ้อยคำไว้ที่สิทธิตามกฎหมาย คือการฟ้องและการบังคับคดี

เชิงอรรถ

1. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 338 “ผู้ใด ข่มขืนใจ ผู้อื่น ให้ ยอมให้ หรือ ยอม จะ ให้ ตน หรือ ผู้อื่น ได้ประโยชน์ ใน ลักษณะ ที่ เป็น ทรัพย์สินโดยขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สามเสียหาย จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท” (อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560), มาตรา 90 “เมื่อการกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

2. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 “ผู้ใด ข่มขืนใจ ผู้อื่น ให้ ยอมให้ หรือ ยอม จะ ให้ ตน หรือ ผู้อื่น ได้ประโยชน์ ใน ลักษณะ ที่ เป็น ทรัพย์สินโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญ หรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกรรโชก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท” วรรคสอง “ถ้าความผิดฐานกรรโชกได้กระทำโดย (1) ขู่ว่าจะฆ่า ขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายให้ผู้ถูกข่มขืนใจหรือผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส หรือขู่ว่าจะทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์ของผู้ถูกข่มขืนใจหรือผู้อื่น หรือ (2) มีอาวุธติดตัวมาขู่เข็ญ ผู้กระทำต้อง ระวางโทษ จำคุก ตั้งแต่ หก เดือน ถึง เจ็ด ปี และ ปรับ ตั้งแต่ หนึ่ง หมื่น บาท ถึง หนึ่ง แสน สี่ หมื่น บาท” (อัตรา โทษ แก้ไข เพิ่มเติม โดยมาตรา 4 แห่ง พระราชบัญญัติ แก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับ ที่ 26) พ.ศ. 2560) (ตรวจ คำต่อคำ กับ ฐานข้อมูล กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

3. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 392 “ผู้ใดทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ปรับ ไม่ เกิน หนึ่ง หมื่น บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ” (อัตรา โทษ แก้ไข เพิ่มเติม โดยมาตรา 6 แห่ง พระราชบัญญัติ แก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2558) (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

4. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 วรรคหนึ่ง “ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ (1) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี (2) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี (3) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษ

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

จำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี (4) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี (5) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือต้องระวางโทษอย่างอื่น" (ตัวบทตามที่สำนักงานตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2569)

5. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 "ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น" (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

6. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309 วรรคแรก "ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเอง หรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ" วรรคสอง "ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือทำลายเอกสารสิทธิอย่างใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ" วรรคสาม "ถ้ากระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือซ่องโจร ไม่ว่าอั้งยี่หรือซ่องโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท" (อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560) (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

7. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 321 "ความผิดตามมาตรา 309 วรรคแรก มาตรา 310 วรรคแรก และมาตรา 311 วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้", มาตรา 348 "ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 343 เป็นความผิดอันยอมความได้" (มาตรา 348 อยู่ในลักษณะ 12 หมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง ส่วนมาตรา 337 และมาตรา 338 อยู่ในหมวด 2 ความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ซึ่งสำนักงานตรวจแล้วไม่พบบทบัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้), มาตรา 96 "ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ" (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

8. พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 วรรค หนึ่ง (แก้ไข เพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) "ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ" ... "(4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ (5) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้ว ว่า เป็น ข้อมูล คอมพิวเตอร์ ตาม (1) (2) (3) หรือ (4)" (ตัวบท คัด จาก เชิงอรรถ ที่ สำนักงาน ตรวจ คำต่อคำ กับ ฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว)

9. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 "ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ", มาตรา 328 "ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพ หรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท", มาตรา 330 "ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกหาว่ากระทำความผิด พิสูจน์ได้ว่าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน" (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

10. คำพิพากษา ศาลฎีกาที่ 4403/2566 (ป.อ. มาตรา 91, 328; พ.ร.บ.ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (4)) ย่อ คำพิพากษา: "แม้จำเลยจะ ลงมือ เผยแพร่ คลิป วิดีโอ...ใน เครือข่าย ทวิตเตอร์ ครั้ง เดียว แต่ ความผิด ฐาน หมิ่นประมาทโดยการโฆษณาตาม ป.อ. มาตรา 328 กับความผิดฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะ

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

อัน ลามก...ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (4) มี วัตถุประสงค์ ที่ กฎหมาย มุ่ง คุ้มครองแตกต่างกัน...” และ “...ความผิดทั้ง 2 ฐานดังกล่าว มีองค์ประกอบของความผิดที่แตกต่างกัน สามารถแยกเจตนาของการ กระทำความผิดออกจากกันได้อย่างชัดเจน การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ต้องลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดตาม ป.อ. มาตรา 91” (ตรวจกับระบบสืบค้นคำพิพากษาศาลฎีกา deka.supremecourt.or.th เมื่อ 4 ตุลาคม 2569 ตาม ทะเบียนคำพิพากษา ที่สำนักงาน ยืนยันแล้ว, ในวันที่จัดทำ หน้า นี้ ระบบ สืบค้น ตอบ ข้อผิดพลาด 502 Bad Gateway ตลอด รอบ สำนักงานจึงยังไม่ยกคำพิพากษาเรื่องกรรโชกและรีดเอาทรัพย์โดยตรง และจะเพิ่มเมื่อเปิดอ่านได้)

11. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 333 วรรค หนึ่ง “ความผิดใน หมวด นี้ เป็น ความผิดอันยอมความได้” (หมวด 3 ความผิด ฐาน หมิ่น ประมาท) (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

12. พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การ กระทำความผิด เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 16 วรรค หนึ่ง (แก้ไข เพิ่มเติม โดย พระราช บัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) “ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไป อาจ เข้าถึง ได้ ซึ่ง ข้อมูล คอมพิวเตอร์ ที่ ปรากฏ เป็น ภาพ ของ ผู้อื่น และ ภาพ นั้น เป็น ภาพ ที่เกิด จาก การ สร้าง ขึ้น ตัดต่อ เติม หรือ ดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือ ได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท” (ตัวบทคัดจากเชิงอรรถที่สำนักงานตรวจคำต่อ คำแล้วของหน้า ตัดต่อภาพคนอื่นโพสต์ ผิด พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ มาตรา 16)

13. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420 “ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึง แก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหม ทดแทนเพื่อการนั้น”, มาตรา 423 วรรคหนึ่ง “ผู้ใดกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นที่เสียหายแก่ ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของบุคคลอื่นก็ดี หรือเป็นที่เสียหายแก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของเขาโดยประการอื่นก็ดี ท่านว่าผู้นั้น จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขาเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การนั้น แม้ทั้งเมื่อตนมิได้รู้ว่าข้อความนั้นไม่จริง แต่ หากควรจะรู้ได้” (ตรวจคำต่อคำกับฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับปรับปรุงล่าสุด 13 พฤศจิกายน 2569)

14. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 126 วรรคหนึ่ง “ผู้ร้องทุกข์จะแก้คำร้องทุกข์ระยะใด หรือจะถอนคำร้องทุกข์เสีย เมื่อใดก็ได้” วรรค สอง “ใน คดี ซึ่ง มิใช่ ความผิดต่อส่วนตัว การ ถอน คำร้องทุกข์ เช่นนั้น ย่อม ไม่ ตัด อำนาจ พนักงานสอบสวน ที่จะ สอบสวนหรือพนักงานอัยการที่จะฟ้องคดีนั้น”, มาตรา 39 “สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปดังต่อไปนี้ ... (2) ในคดีความผิด ต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้องหรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย” (ยกเฉพาะข้อที่สองของมาตรา 39, ตัวบท คัดจากเชิงอรรถที่สำนักงานตรวจคำต่อคำแล้วของหน้า ถูกหมิ่นประมาทออนไลน์ แจ้งความอย่างไร)

15. Theft Act 1968 (c. 60), section 21 Blackmail: legislation.gov.uk ฉบับที่ฐานข้อมูลแสดง ณ วันที่ตรวจ 13 พฤศจิกายน 2569, ข้อความ: “(1) A person is guilty of blackmail if, with a view to gain for himself or another or with intent to cause loss to another, he makes any unwarranted demand with menaces; and for this purpose a demand with menaces is unwarranted unless the person making it does so in the belief: (a) that he has reasonable grounds for making the demand; and (b) that the use of the menaces is a proper means of reinforcing the demand. (2) The nature of the act or omission demanded is immaterial, and it is also immaterial whether the menaces relate to action to be taken by the person making the demand. (3) A person guilty of blackmail shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding fourteen years.” คำแปลไทยในเนื้อความเป็นคำแปลโดยผู้เขียน

16. Reid v Price [2020] EWHC 594 (QB) คำพิพากษาวันที่ 13 มีนาคม 2020 โดย Mr Justice Warby: caselaw.nationalarchives.gov.uk (Find Case Law, The National Archives) เปิดอ่านเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2569, วรรค 1: “This is an assessment of damages for breach of confidence, misuse of private information and breach of contract, and compensation under the Data Protection Act 1998”, วรรค 54: “I am satisfied that this claim merits an award of at least £25,000, and that is the sum that I award.”, ข้อจำกัด: สำนักงานอ่านส่วนข้อเท็จจริงและส่วนกำหนดค่าเสียหาย ไม่ได้ ตรวจว่ามีการอุทธรณ์หรือไม่

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html

17. Strafgesetzbuch (StGB) § 253 Erpressung: gesetze-im-internet.de ตรวจ เมื่อ 13 พฤศจิกายน 2569, ข้อความ: “(1) Wer einen Menschen rechtswidrig mit Gewalt oder durch Drohung mit einem empfindlichen Übel zu einer Handlung, Duldung oder Unterlassung nötigt und dadurch dem Vermögen des Genötigten oder eines anderen Nachteil zufügt, um sich oder einen Dritten zu Unrecht zu bereichern, wird mit Freiheitsstrafe bis zu fünf Jahren oder mit Geldstrafe bestraft. (2) Rechtswidrig ist die Tat, wenn die Anwendung der Gewalt oder die Androhung des Übels zu dem angestrebten Zweck als verwerflich anzusehen ist. (3) Der Versuch ist strafbar. (4) In besonders schweren Fällen ist die Strafe Freiheitsstrafe nicht unter einem Jahr. …”, § 240 Nötigung (1): “Wer einen Menschen rechtswidrig mit Gewalt oder durch Drohung mit einem empfindlichen Übel zu einer Handlung, Duldung oder Unterlassung nötigt, wird mit Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder mit Geldstrafe bestraft.” คำแปลไทยในเนื้อความเป็นคำแปลโดยผู้เขียน

18. **刑法（明治四十年法律第四十五号）第二百四十九条**: e-Gov **法令検索** laws.e-gov.go.jp ตรวจเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2569, ข้อความ: **「（恐喝）第二百四十九条 人を恐喝して財物を交付させた者は、十年以下の拘禁刑に処する。 2 前項の方法により、財産上不法の利益を得、又は他人にこれを得させた者も、同項と同様とする。」**, **第二百五十条「（未遂罪）この章の罪の未遂は、罰する。」**, **第二百二十二条「（脅迫）生命、身体、自由、名誉又は財産に対し害を加える旨を告知して人を脅迫した者は、二年以下の拘禁刑又は三十万円以下の罰金に処する。」**, **第二百二十三条「（強要）生命、身体、自由、名誉若しくは財産に対し害を加える旨を告知して脅迫し、又は暴行を用いて、人に義務のないことを行わせ、又は権利の行使を妨害した者は、三年以下の拘禁刑に処する。」** (ยกเฉพาะวรรคหนึ่ง, ถ้อยคำ **拘禁刑** ตามฉบับแก้ไขที่ใช้บังคับ) คำแปลไทยในเนื้อความเป็นคำแปลโดยผู้เขียน

19. Ronald H. Coase, “The 1987 McCorkle Lecture: Blackmail” (1988) 74(4) Virginia Law Review 655, DOI 10.2307/1073121: ตรวจข้อมูลบรรณานุกรมกับ Crossref (api.crossref.org) เมื่อ 13 พฤศจิกายน 2569, สำนักงานยังไม่ได้อ่านฉบับเต็มในรอบนี้ สาระที่สรุปในเนื้อความเป็นข้อเสนอหลักของบทความตามที่งานวิชาการทั่วไปอ้างถึง ไม่ยกตัวเลขหรือถ้อยคำจากบทความ

20. Justin W. Patchin and Sameer Hinduja, “Sextortion Among Adolescents: Results From a National Survey of U.S. Youth” (2020) 32(1) Sexual Abuse 30-54, DOI 10.1177/1079063218800469 (เผยแพร่ออนไลน์ 2018): ตรวจบรรณานุกรมและ บทคัดย่อ กับ Crossref เมื่อ 13 พฤศจิกายน 2569, บทคัดย่อ: “Approximately 5% of students reported that they had been the victim of sextortion, while about 3% admitted to threatening others who had shared an image with them in confidence. Males and nonheterosexual youth were more likely to be targeted, and males were more likely to have been victims themselves.”, สำนักงานสรุปจากบทคัดย่อ ยังไม่ได้อ่านบทความฉบับเต็ม

บริษัท เอกสยาม แอนด์ พาร์ทเนอร์ส จำกัด | เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105569142001
300/90 พรีเมียมเพลส ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 081 654 5922 | contact@eksiamlegal.com | eksiamlegal.com
ฉบับออนไลน์ https://eksiamdefamationlaw.com/articles/blackmail-threat-to-release-clip.html